

अथ सप्तमोऽनुवाकः ।

अथ सप्तमानुवाकमाह । “ऋत्यै स्नेनहृदयम् । वैरहत्याय पिशुनम् । विवित्यै क्षत्तारम् । औपद्रष्टाय सङ्गृहीतारम् । बलायानुचरम् । भूम्ने परिष्कन्दम् । प्रियाय प्रियवादिनम् । अरिष्ट्या अश्वसादम् । मेधाय वासःपल्यूलीम् । प्रकामाय रजयित्रीम्” [७] इति । ‘ऋत्यै’ चोरस्य चौर्यादूर्ध्वं गमनमृतिः तदभिमानिन्यै, ‘स्नेनहृदयं’ चौर्यं तात्पर्यवन्तं । ‘वैरहत्याय’ वीरहत्याभिमानिने, ‘पिशुनं’ प्रभोः कर्णे परदोषसूचकं । ‘विवित्यै’ विशेषलाभाभिमानिन्यै, ‘क्षत्तारं’ सारथिं । ‘औपद्रष्टाय’ य उपद्रष्टा राजधनं प्रत्यवेक्षिता तदभिमानिने, ‘सङ्गृहीतारं’ भाण्डागाराध्यक्षं, करसङ्ग्रहकारिणं वा । ‘बलाय’ बलाभिमानिने, ‘अनुचरं’ सेवकं । ‘भूम्ने’ महत्त्वाभिमानिने, ‘परिष्कन्दं’ परिचारकं । ‘प्रियाय’ प्रियाभिमानिने, ‘प्रियवादिनं’ मृदुभाषिणं । ‘अरिष्ट्यै’ अहिंसाभिमानिन्यै, ‘अश्वसादं’ अश्वारोहिणं । ‘मेधाय’ यज्ञबुद्ध्याभिमानिने, ‘वासःपल्यूलीं’ वाससः शोधयित्रीं रजकस्त्रियं । ‘प्रकामाय’ प्रकृत्यकामाभिमानिने, ‘रजयित्रीं’ वस्त्रेषु रञ्जनकारिणीम् ॥

इति सप्तमोऽनुवाकः ।